

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Allerførst vil jeg sige, at det er svært at lave beregninger, når man ikke ved, hvilke enheder der skal lægges sammen. Det kan være, fru Line Barfod har en bedre krystalkugle end den, jeg sidder med, så hvis fru Line Barfod kan nævne, hvor mange kommuner der bliver tilbage efter strukturreformen, er der trods alt et fælles grundlag at diskutere ud fra.

Da hverken fru Line Barfod eller jeg ved det, kan jeg naturligvis ikke begynde at spå og lave konkrete beregninger på, hvorledes it-investeringer m.v. bliver. Jeg synes imidlertid, det er værd at holde fast i, at når vi snakker it-investeringer, er der allerede i dag it-investeringer for mange milliarder, og det er naturligt, at fremover skal nogle af dem bruges til at lave fælles platforme, så man kan arbejde sammen i de nye enheder.

Kl. 10.40

Så tager fru Line Barfod fuldstændig fejl, når hun siger, at Venstre ikke ønsker at hjælpe de mennesker, der har brug for en hånd i deres hverdag. Vi har tværtimod gjort det, at vi netop har prioriteret væksten i den offentlige sektor til de syge, til de ældre, til børnepasning og til at styrke folkeskolen. Vi kan se af de regnskaber for 2002, der er kommet ind fra kommunerne, at der er sket en markant forøgelse i det første år, denne regering har siddet, og den forøgelse fortsætter, fordi vi også i de følgende år har prioriteret sådan, at den vækst, der kommer, netop kommer de svageste til gode.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det kan være rigtigt, som hr. Kristian Jensen siger, at det er svært at sige, hvor mange kommuner der vil være tilbage på landkortet, når vi er færdige med øvelsen. Men vil hr. Kristian Jensen ikke fortælle kommunerne i sit svar til mig her og nu, at de udgifter, vi her i Folketinget påfører kommunerne ved en ny struktur, betaler vi selvfølgelig også? Den, der bestiller musikken, skal jo også betale også for musikken, så vil hr. Kristian Jensen bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det var jo i og for sig den tidligere socialdemokratiske regering, der fremlagde den økonomiske plan »Danmark 2010« og dermed sagde, at der skal være et vist loft for, hvor meget de of-

fentlige udgifter skal stige. Vi overtog den plan, og vi har strammet den op på nogle punkter, bl.a. ved at sige at vi ønsker, at kommunerne rent faktisk skal overholde de ting, der bliver aftalt, i modsætning til tidligere, hvor både det offentlige forbrug og skatteaftalerne dalrede af sted. Vi har sagt, at de aftaler, der indgås, skal overholdes.

En del af aftalerne går på, at der er grænser for, hvor meget den offentlige sektor kan vokse, og de aftaler holder, hvad enten der bliver lavet strukturreform eller ej, på samme måde som skattestoppet skal overholdes, hvad enten der bliver lavet strukturreform eller ej. Vi får ikke flere penge til forbrug, men vi skal i fællesskab finde ud af, hvorledes vi vil prioritere de penge, der er til rådighed. Det er det, økonomiforhandlingerne mellem staten og kommunerne og amterne går ud på, og i Venstre er vi sikre på, at finansministeren og indenrigs- og sundhedsministeren kommer frem til et godt resultat.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg har da stor forståelse for, at kommunerne skal overholde de aftaler, der bliver indgået. Den tidligere regering lavede jo også nogle aftaler.

Men når kommunerne skal overholde de aftaler, der bliver indgået, skal regeringen så ikke også overholde de aftaler, den indgår? Man svigtede jo med hensyn til udligningen, som man lovede skulle træde i kraft den 1. januar 2004, og vil man nu også svigte den aftale, vi altid har indgået herinde, nemlig at hvis vi beder kommunerne om at foretage sig nogle ting, betaler vi selvfølgelig, hvad det koster? Vil hr. Kristian Jensen ikke godt svare på det og sige, at enten betaler man ikke, hvad den nye kommunalreform koster, eller også betaler man? Når man har bestilt en ny kommunalreform, må man vel selvfølgelig også betale for den, for det er jo ikke kommunerne, der har bestilt den.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det var en helt fejlagtig konklusion, hr. Arne Toft kom med, for det eneste, jeg har sagt, er, at der er en grænse for, hvor meget den offentlige sektor må vokse. Dengang Socialdemokratiet var i regering, var de enige i det synspunkt, men vi kan se på både finanslovpølsen og af debatten her i salen, at det er, som om man er ved at forlade det synspunkt. Men hvis Socialdemo-